

**Statsministeren** (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er ingen dyne, men der er klogskab. Nu er overenskomstforhandlingerne gået i gang. Staten har markeret sit synspunkt, kommunerne deres synspunkt, det er dem, der har forhandlingsretten, lærerne og andre organisationer har deres synspunkt. Skal vi nu ikke blive enige om at lade de forhandlinger gå deres fortræffelige gang? Det tror jeg alle parter også organisationerne er bedst tjent med.

**Ole Sohn** (SF):

Jo, men jeg tror, statsministeren misforstår spørgsmålet, for jeg ønsker ikke at gå ind i substansen af en tjenestetidsforhandling mellem Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening.

Jeg ønsker at få en redegørelse fra statsministeren om, hvad meningen er med finanslovtalens afsnit. Der må jo være en dybereliggende mening med, at regeringen har fundet det nødvendigt at skaffe sig et flertal for, som det faktisk står mellem linjerne, et lovindgreb i det tilfælde, at Danmarks Lærerforening ikke bøjer af. Det må der være en mening med. Det er jo ikke bare noget, man gør ud i den blå luft.

Og eftersom der ikke er sat penge af på finansloven til at sikre en større lærerstyrke, som dermed kan skabe en reel form for fleksibilitet, ja, så er der reelt tale om, at lærerne skal have en større grad af undervisning, en mindre grad af forberedelse og dermed en dårligere undervisning.

Det er ikke bare et spørgsmål, som er et anliggende for lærerne. Det er et spørgsmål, som er et anliggende for forældrene, men da også for os som samfund og for regeringen.

**Statsministeren** (Poul Nyrup Rasmussen):

Min sidste kommentar til hr. Ole Sohn er: Jeg ved godt, at man af og til også op til en overenskomstforhandling kan føle sig som de gode gavers parti. Regeringen har et ansvar for, at det hele hænger sammen, og derudover har jeg faktisk ikke flere kommentarer.

Jeg er nødt til at sige, at jeg tror, at det er bedst for os alle sammen at lade parterne forhandle deres overenskomst, og det vil være min sidste kommentar til det spørgsmål, vi har oppe og vende i dette øjeblik.

**Ole Sohn** (SF):

Hvis statsministeren har den opfattelse, at parterne skal have lov til at forhandle i ro, så for-

står jeg da slet ikke, hvorfor regeringen var så forhuppet på at få de borgerlige partier med på et muligt lovindgreb allerede i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Så har man jo reelt sat den fri forhandlingsret ud af kraft.

**Poul Nødgaard** (DF):

Nu er vi nogle stykker, der bevæger os ude i virkelighedens verden, og jeg må også sige, at den her sag i hvert fald er en, der har optaget sindene meget på den egn, hvor jeg bor, og hvor jeg også taler med mange lærere og også andre gode folk.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han kan bekræfte, at når folk har den opfattelse, at man faktisk fra regeringens side har sagt til KL: Hvis ikke I kan blive enige med parterne, altså Danmarks Lærerforening, kan I trygt stole på os, for så skal vi nok klare resten ved et lovindgreb.

Det er sådan teksten i finansloven bliver udlagt af menigmand. Og jeg vil godt spørge statsministeren, om han kan fortænke folk i at have den opfattelse?

**Statsministeren** (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Poul Nødgaard vil jeg sige: Giv nu forhandlingerne en chance. Lad nu parterne forhandle, de er ret gode til det, begge parter ved, hvad de snakker om, og det synes jeg er en god ting. Det øger mulighederne for, at de kan nå frem til en aftale. Det vil jeg holde mig til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 908**

3) Til statsministeren af:

**Svend Aage Jensby** (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvornår, på hvis initiativ, af hvem og til hvilket formål det i Morgenavisen Jyllands-Posten den 10. januar 1999 gengivne notat om muligheder for at få adgang til Stasiarkiverne er udarbejdet?«

**Skriftlig begrundelse**

Der henvises til Morgenavisen Jyllands-Posten den 10. januar 1999.